

Emilie Slavomíra Měříčková (1930) - životopis

Projekt: Příběhy našich sousedů

Instituce: Post Bellum

Emilie Slavomíra Měříčková se narodila 17. listopadu 1930 v malé vesničce Svatá Sidonie (Brumov-Bylnice) na Valašsku. Vyrůstala spolu se sestrou Anežkou a bratrem Josefem v nábožensky založené rodině. Po obecné a měšťanské škole odešla studovat do Bojkovic odbornou školu pro ženská povolání. Vyučila se dámskou a dětskou krejčovou. Na škole působily sestry dominikánky, které ji ovlivnily v rozhodnutí zasvětit život Bohu a sloužit druhým. Rodiče zpočátku nesouhlasili s jejím odchodem do kláštera, nakonec ale tatínek svolil.

Noviciát strávila pamětnice v dominikánském klášteře v Olomouci-Řepčíně. V roce 1948 zde přijala řeholní roucho. V té době došlo ke komunistickému převratu. Komunisté začali rušit církevní školy.

Sestry násilím internovali z klášterů. Sestra Slavomíra byla nejprve poslána do Bojkovic, kde se starala o batolata a sirotky. Odtud ji nuceně s dalšími řeholnicemi odvezli do Bohosudova. Zde musely jít sestry pracovat do továrny, aby měly z čeho žít. Záhy však byly přesunuty do Varnsdorfu a přemlouvány, aby opustily církev. Žádná se však nenechala zviklat komunistickým režimem. Celkem osm let prožila na různých místech tvrdou práci v továrnách. V roce 1960 se dostala do Buchlovic, kde strávila dvacet let jako ošetřovatelka v domově důchodců. V 80. a 90. letech působila v Kadani, Broumově a Bojkovicích. Od roku 1993 žila patnáct let v Brně a v roce 2008 se přestěhovala do Prahy.

Dnes žije sestra Slavomíra v Domově pro řeholní sestry dominikánky ve Střelicích u Brna. Bývalý dominikánský klášter v Olomouci-Řepčíně navštívila ještě dvakrát – v roce 1989 při příležitosti 100. výročí kongregace a v roce 2009.